

f. Eks. i Norge er den Kapital, som skal til for at opnaa en vis Rente, meget mindre for Invalider end for Enker; det er den saakaldte Kapitaliseringsfaktor. Den er i Norge for Invalider 13,9, men for Enker 19,3. Hvis vi altsaa skulde ind paa en saadan obligatorisk Renteydelse for gamle Folk, der har lidt ret stor Skade, vilde det jo medføre, at man snarest muligt burde se at faa en Tabel beregnet for Ydelse af Livrenter til saadanne, en Tabel, der tog Hensyn til de særlige Dødelighedsforhold, som de er underkastede. Det er jo saaledes, som den højtærede Minister nu for et Øjeblik siden var inde paa, at den Erstatning, der ydes, og som oprindeligt højest var ansat til 6,000 Kr., nu er hævet til 9,000 Kr. Og jeg skal da udtale, at jeg er ganske enig med den højtærede Minister i, at selv om man gaar op til 9,000 Kr. som Maksimum, vil der for en ung Person, som ved en Ulykke er blevet fuldstændig erhvervsudygtig, dog ikke derigennem være ydet fuld Erstatning for Erhvervssevnen. Jeg er ganske enig med den højtærede Minister i, at vedkommende Arbejder alligevel, selv om man gaar op til disse 9,000 Kr., selv bærer en ikke ringe Del af Risikoen, og jeg har derfor heller ikke nogen stor Betænkelighed ved at gaa ind paa dette Tal. Det forekommer mig, at Springet fra 6,000 til 9,000 Kr. ganske vist er noget stort, og jeg synes ogsaa, at det vilde være meget ønskeligt, om man, forinden man traf Bestemmelse, om man skulde gaa med til et saa højt Tal, kunde faa en Undersøgelse af og Beregning over, hvor stor Udgiften vil blive ved Lovens Gennemførelse. Thi at Udgiften vil stige til et ganske væsentlig højere Tal end de 575,000, og at Udgiften procentvis vil stige med langt mere end de beregnede 10,6 pCt., naar vi gaar op til denne Grænse, nærer jeg ingen Tvivl om.

Den højtærede Minister omtalte i sin Forelæggelsestale af Lovforslaget i det andet høje Ting en Pjece, som Kontorchef Faber for nogen Tid siden har udsendt, og hvor han slaar til Lyd for en hei anden Beregningsmaade, idet han hævder, at den Erstatning, som ydes for ganske smaa Invaliditeter, er forholdsvis for høj, medens den Erstatning, som ydes for svære Skader, er for ringe, og derfor foreslaar en Beregningsmaade, som ved en Invaliditet af 40 pCt. giver det samme som den nuværende, og ved en Invaliditet, der er under 40 pCt., og særlig for de smaa giver væsentlig mindre, medens den for Invaliditeter over 40 pCt. giver væsentlig mere. Den højtærede Minister henstillede de Tanker, som dør var

nedlagte, til Overvejelse af det andet høje Ting. Jeg har ikke kunnet finde, at der i Udvalgets Betænkning saa lidt som ved Forhandlingerne i Salen blev taget Hensyn dertil, eller at disse Tanker dør i øvrigt blev drøftet. Hvis Kontorchefens Udtalelser om og Beregning af, at man vilde kunne gennemføre hans Forslag, uden at det vilde medføre en væsentlig større Udgift for Staten end den Beregningsmaade, som er gennemført her i Lovforslaget, er rigtige, saa synes det mig, at det er et Forhold, som virkelig nok var Overvejelse værd. Naar man nemlig nu ikke bliver staaende ved 10 pCt. som den mindste Invaliditet, der giver Erstatningsret, men gaar helt ned til 5 pCt, er der ingen Tvivl om, at man kommer til at give Erstatning for Invaliditeter, som ikke har nogen som helst blivende Karakter, og som i Virkeligheden kun foranlediger en forholdsvis kortvarig Nedsættelse af Arbejdsevnen. Det er da ikke rimeligt at udstrække Erstatningen videre end til at kunne bøde paa denne Forringelse, saa vedkommende bliver i Stand til at ernære sig i den Tid, der maa gaa, inden han paa ny har vænnet sig til Arbejdet.

Det var de Bemærkninger, jeg har at gøre til dette Lovforslag. Jeg skal da slutte med at sige, at jeg vil haabe, at det maa faa en let Gang gennem dette Ting. Jeg nærer ingen Tvivl om, at hvis dette Lovforlag bliver til Lov, vil det skabe betydelig større Arbejdstryghed herhjemme, og det skulde glæde mig meget, om denne øgede Arbejdstryghed ogsaa kunde skabe øget Arbejds-glæde og øget Arbejdstilfredshed. Jeg vil da anbefale Lovforslaget til hurtig og velvillig Behandling i det kommende Udvalg, og jeg kan paa mit Partis Vegne udtale, at det vilde glæde os, om dette Arbejde kunde gennemføres saa hurtigt, at dette Lovforslag kunde blive til Lov i denne Rigsdags-samling.

Tvede: Den højtærede Indenrigsminister afsluttede Forhandlingerne i det høje Folketing med at udtale, at dersom vi heroppe vilde behandle Lovforslaget ud fra de samme Retningslinier, som det var sket i Folketinget, følte Ministeren sig overbevist om, at det vilde lykkes at føre denne Sag igennem i denne Rigsdagssamling. Kort forinden denne Udtalelse faldt fra den højtærede Minister, havde Udvalgets Ordfører, den ærede Folketingsmand fra Sakskebøing (Rørdam), berettet om, at der fra Udvalgets Side var sat et betydeligt Arbejde ind paa at fremme denne Sag, og han vilde haabe, at Landstinget vilde sætte lige saa megen